

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4495/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Ромић, адвокат из ..., против туженог „Триглав осигурање“ адо Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ... и туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Зурковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 392/22 од 12.10.2022. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 392/22 од 12.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 392/22 од 12.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 632/19 од 08.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно надокнаде нематеријалну штету насталу због саобраћајне незгоде 18.05.2016. године, те да му солидарно исплате на име душевних болова услед претрпљених физичких болова 130.000,00 динара и на име душевних болова услед претрпљеног страха 130.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате као и на име материјалне штете услед изгубљене зараде 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.09.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом „Триглав осигурање“ адо Београд накнади трошкове поступка од 132.800,00 динара и туженом ББ 84.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 392/22 од 12.10.2022. године ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је захтев за исплату накнаде штете коју је тужилац (оштећени) претпео у штетном догађају – саобраћајној незгоди од 18.05.2016. године, солидарним обавезивањем тужених (као осигуравача и штетника), а нижестепеним одлукама одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Образложења побијаних пресуда о основаности тужбеног захтева у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени релевантног материјалног права за пресуђење ове правне ствари. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, јер се указивањем у ревизији на постојање услова за солидарну одговорност тужених, заправо оспорава утврђено чињенично стање конкретног случаја, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради накнаде штете поднета је 16.05.2019. године, а вредност предмета спора је 340.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом члана 413. ЗПП.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић